

Arrest

nr. 51 342 van 19 november 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 2 november 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 oktober 2010.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 november 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL die loco advocaat W. BUSSCHAERT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

“U verklaart geboren te zijn in de wijk al-Sallatin (Beit Lahiya) in de Gazastrook, minderjarig te zijn en van origine Arabier te zijn.

U hebt zes jaar lager onderwijs gevolgd.

Einde 2008 kwamen uw ouders om bij een Israëlische aanval, waarna u bij uw oom Mohammad introk in de wijk Sheikh Zahied (Beit Lahiya).

U hebt nooit gewerkt en bent niet politiek actief.

Een viertal maanden geleden werd u op straat aangesproken door een onbekende jongeman die u vertelde dat ‘iemand’ u nodig had voor een specifieke actie. U vroeg meer uitleg en hij vertelde u dat er mensen waren die wilden dat u zich zou opblazen en u hiervoor heel veel geld zou krijgen, waarna hij vertrok. U lichtte niemand hierover in omdat u het niet belangrijk achtte.

Zo'n tien dagen later zocht deze jonge man u op in uw appartement en hij zei u dat u de keuze had: of een zelfmoordactie plegen of zelf worden gedood. U zei dat u het voorstel aannam en werd door hem meegenomen naar een huis in Jabaliya. Daar ontmoette u twee mannen met baarden, één van hen deelde u mee dat u een riem met explosieven zou krijgen en u zich diende op te blazen op het moment dat een aantal leden van 'Fatah', die de gewoonte hadden 's avonds in een huis te vergaderen, deze plaats zouden verlaten. Het moment dat u deze actie diende uit te voeren zou u later worden meegedeeld.

U ging terug naar uw oom en vertelde hem alles. Uw oom was het hiermee niet eens en raadde u aan naar de man in Jabaliya terug te keren en onder het voorwendsel dat u uw oom financieel wenste te helpen, een voorschot te vragen. Een viertal dagen later begaf u zich naar Jabaliya en kreeg 5.000 dollar. Uw oom raadde u aan de Gazastrook te ontvluchten en hielp u met het verkrijgen van de nodige documenten. Dit duurde zo'n veertien dagen tijdens dewelke u niet meer door de personen in Jabaliya werd gecontacteerd. U ging met uw oom naar Rafah en schreef zich aan de grensovergang in op een lijst van mensen die de Gazastrook wilden verlaten, waarna jullie naar huis terugkeerden.

Een twaalfal dagen later verliet u dan zonder problemen de Gazastrook via de grensovergang in Rafah en trok u via Egypte en Libië naar Niger, waar u zich een vals paspoort aanschafte en naar Brussel vloog.

U werd op de luchthaven aangehouden omdat u niet in het bezit was van geldige documenten en vroeg op 5 september 2010 asiel aan."

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

1.2. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) dient opgemerkt dat er totaal geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering van Palestijnse origine te zijn en afkomstig te zijn uit de Gazastrook en wel om volgende redenen. Kopieën van de informatie waarop het CGVS zich baseert werden aan het administratief dossier (blauwe map) toegevoegd.

Vooreerst dient opgemerkt dat u een aantal gegevens correct weet te benoemen: zo kunt u een aantal wijken correct benoemen, weet u de meest recente verkiezingen veelal correct in de tijd te situeren en weet u ongeveer te situeren wanneer de Palestijnse Autoriteiten zich geïnstalleerd hebben in de Gazastrook, kent u de eerste minister van Hamas, kent u de naam van het ziekenhuis in uw regio, kunt u een naam opgeven van een verantwoordelijke van uw wijk en kent u de luchthaven doch kunt u anderzijds, gevraagd om een aantal gebeurtenissen en begrippen, die 'inherent' zijn aan de Palestijnse origine en waarvan kan verwacht worden dat iemand die geboren en getogen is in de Gazastrook deze feilloos zou moeten kunnen verklaren, totaal niet te verduidelijken.

Meer nog, van een aantal van deze begrippen zou u nooit hebben gehoord.

U gevraagd wat het woord 'Intifada' betekent, geeft correct aan dat dit woord betrekking heeft op de strijd tussen Israël's en Palestijnen. U dan gevraagd hoeveel keer er een Intifada heeft plaatsgevonden en wanneer dit gebeurd is, moet hierop verbazingwekkend genoeg het antwoord schuldig blijven (CGVS p.2).

Het feit dat u hierop geen meer accuraat antwoord kunt geven kan allerm minst overtuigen gezien het belang en de impact van deze gebeurtenissen voor Palestijnen in de Gazastrook.

U gevraagd naar de grote verantwoordelijke van Fatah, geeft u correct aan dat dit Mahmoud Abbas is. Echter gevraagd naar diens voorganger moet u verbazingwekkend genoeg hierop het antwoord schuldig blijven ook al betreft het één van de meest legendarische Palestijnse leiders. Gevraagd waar de basis van Fatah is gesitueerd, kan u ook hierop geen antwoord geven (CGVS p.4). Nochtans was het Fatah die het doelwit van uw zelfmoordactie moest worden.

U gevraagd welk geld er in omloop is in de Gazastrook, geeft u correct aan dat dit de 'shekel' is. U dan echter gevraagd naar de in omloop zijnde coupures, verwijst u naar biljetten van 5, 10 en 20 shekel. Er zijn naar uw zeggen geen andere biljetten. U gevraagd naar de in omloop zijnde munten, stelt u dat er munten zijn van 1, 10 en 50 shekel. Er zou ook nog een munt zijn met een mindere waarde, 20 'milime' (CGVS p.4b). Dient opgemerkt dat de in omloop zijnde coupures, coupures van 20, 50, 100 en 200 shekel zijn, de muntstukken hebben een waarde van 1, 2, 5 en 10 shekel en een munt van 10 agorot.

U gevraagd naar banken in de Gazastrook, stelt er geen enkele te kennen (CGVS p.5).

U gevraagd of uw familie geregistreerd is bij de UNRWA, geeft u als antwoord 'ja, ongeveer'. U gevraagd wat u hiermee bedoelt, stelt u dan dat uw ouders niet geregistreerd waren, maar uw oom wel. U gevraagd wat de letters 'UNRWA' willen zeggen, stelt u dat ze afhangen van de Verenigde Naties. Gezien dit geen antwoord is op de vraag, werd deze vraag herhaald en stelde u dat het 'Munazama al-Mutahida al-Amerikiya' wil zeggen, wat zoveel betekent als Organisatie van de Verenigde Staten (CGVS p.2b). U later tijdens het gehoor gevraagd wat deze organisatie doet, stelt u dat ze voedsel geven aan arme mensen en dat ze medische centra hadden. U dan gevraagd wat mensen moeten doen om op

deze hulp aanspraak te maken en hoe dit in zijn werk gaat, stelt u dan verbazingwekkend genoeg dit niet te weten daar u hier enkel over hoorde praten (CGVS p.8b).

Het feit dat u slechts zeer vaag kunt stellen dat het UNRWA hulp verleent aan arme mensen maar niet weet te vertellen dat het UNRWA staat voor 'United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East' en totaal niet weet te vertellen hoe dit in zijn werk gaat en hier slechts had 'over horen praten' kan totaal niet overtuigen.

U gevraagd wat het begrip 'muqata' betekent, stelt u dit woord nog nooit te hebben gehoord (CGVS p.2b). Gevraagd naar 'Gush Katif' weet u slechts te zeggen deze term niet te kennen (CGVS p.3). Vervolgens gevraagd de term 'Mawasa' te verduidelijken, herhaalt u het woord en stelt u ook dit niet te kennen (CGVS p.5). Gevraagd enkele kolonies op te sommen, verwijst u naar de plaatsen Zbat Abdenabou en Hay al-Sallatin. U gevraagd of dit kolonies zijn, verklaart u niet te weten wat het woord 'kolonie' betekent (CGVS p.8).

De vaststelling dat u, als Palestijn geboren en getogen op de Gazastrook niet weet wat het woord kolonie betekent ondermijnt op fundamentele wijze uw geloofwaardigheid.

U gevraagd waar zich de vluchtelingenkampen bevinden, verwijst u naar een gebeurtenis waarbij verschillende Palestijnen een tent hadden opgezet in de straat omdat hun huis werd vernield. U erop gewezen dat dit geen 'officieel' vluchtelingenkamp is, geeft u aan er geen te kennen (CGVS p.8).

U erop gewezen dat het totaal niet kan overtuigen dat u als Palestijn geboren en getogen in de Gazastrook omtrent deze termen geen verduidelijking kunt geven, kunt u slechts aangeven dat u 'zich niet in zaken mengt' (CGVS p.8). U gevraagd of er zich Israëli's bevinden in de Gazastrook, geeft u aan dat dit niet het geval is. U naar de reden hiervan gevraagd, stelt u dat Hamas de macht heeft en dat, mocht er een Israëli 'binnenkomen', hij door Hamas zou worden gedood. U gevraagd of dit de enige reden is, beaamt u dit (CGVS p.9).

Gezien de impact en de betekenis die de kolonies en de vluchtelingenkampen hebben op het leven van Palestijnen in de Gazastrook en gezien u er blijkbaar geen enkel idee van heeft dat Israël er in augustus 2005 toe overging alle Israëli's uit de Gazastrook terug te trekken ondermijnt zulks op fundamentele wijze uw bewering in deze periode in de Gazastrook aanwezig te zijn geweest, temeer hierover dan ook nog eens geregeld in de media werd en wordt bericht.

U gevraagd naar scholen in uw wijk, stelt u dat er geen zijn (CGVS p.8b). Dit is opvallend, temeer de Israëli's in januari 2009 raketten afvuurden op een school van de UNRWA in Beit Lahiya en hierover uitvoerig in de media werd bericht.

De vaststelling dat u hieromtrent onwetend bent, ondermijnt andermaal uw verklaring op dat moment in Beit Lahiya woonachtig te zijn geweest.

U gevraagd naar parken in uw wijk, zegt u dat er geen zijn. U dan gevraagd naar de meest nabije parken, beweert u weerom dat er geen zijn om te eindigen met de stelling dat u het eigenlijk niet weet (CGVS p.8b).

De vaststelling dat u ook op deze vraag geen antwoord weet te geven, kan andermaal niet overtuigen. Gevraagd Ramallah te situeren, kunt u slechts zeggen dat dit ver van bij u is, maar voor de rest hieromtrent niets te weten. Gevraagd naar Jericho of Hebron moet u ook hierop het antwoord schuldig blijven (CGVS p.8b).

De vaststelling dat u ook deze plaatsen niet weet te situeren, zelfs niet bij benadering, kan weerom niet overtuigen.

U gevraagd welke plaatsen u passeerde van Beit Lahiya naar de grensovergang in Rafah, kunt u slechts stellen Gaza City en Deir al-Balah, u stelt zelf niet meer dan dit te weten (CGVS p.6b).

De vaststelling dat u niet bij machte blijkt op deze vraag een meer accuraat antwoord te geven kan niet overtuigen.

U gevraagd of er een zee is in de omgeving van de Gazastrook, ontkent u dit. Gevraagd of u zeker bent, stelt u nogmaals dat er geen zee is gesitueerd bij de Gazastrook (CGVS p.10).

Gezien de Gazastrook aan één zijde grenst aan de Middellandse Zee, ondermijnt dit andermaal uw bewering geboren en getogen te zijn in de Gazastrook.

Tot slot dient nog aangestipt dat het niet kan overtuigen dat u, toen u bij aanvang van het gehoor gevraagd werd naar uw origine, stelde 'Arabier' te zijn en niet eens verwijst naar het feit dat u Palestijn zou zijn (CGVS p.1).

Gezien bovenstaande observaties kan er totaal geen geloof worden gehecht aan uw bewering van Palestijnse origine te zijn noch geboren en getogen te zijn in de Gazastrook.

Bijgevolg kan er ook geen geloof worden gehecht aan de door u beweerde vluchtmotieven die zich hier zouden hebben afgespeeld en hebt u het voor het CGVS onmogelijk gemaakt zich een correct beeld te vormen van uw identiteit, uw afkomst en nationaliteit en kan u noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

Tot slot dient nog opgemerkt dat u beweert, alhoewel u verklaarde niet te weten wanneer u precies bent geboren, ervan overtuigd te zijn nog minderjarig te zijn (CGVS p.1).

De Dienst Voogdij liet op 14 september 2010 een leeftijdsonderzoek uitvoeren met als conclusie dat u op 14 september 2010 een leeftijd heeft van zeker ouder dan 18 jaar, waarbij 20.6 jaar een minimum leeftijd is. Vermoedelijk ligt deze dus hoger en zelfs voorbij de 21 jaar (zie schrijven Federale Overheidsdienst Justitie met ref 6/MIN/2010/14022 toegevoegd aan administratief dossier). U tijdens uw gehoor door het CGVS hierop gewezen, blijft bij uw verklaring minderjarig te zijn (CGVS p.1). Uit bovenstaande blijkt dus overduidelijk dat u ook met betrekking tot uw leeftijd niet de waarheid heeft verteld en de Belgische autoriteiten trachtte te misleiden."

1.3. De commissaris-generaal weigert van verzoeker de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Over de rechtspleging

Waar het verzoekschrift eveneens een beroep tot schorsing van tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing instelt (zie p. 1), wijst de Raad erop dat de Raad krachtens artikel 39/2 van de voormelde wet van 15 december 1980, de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan bevestigen, hervormen of vernietigen.

Dit artikel, noch enige andere bepaling geeft aan de Raad de bevoegdheid om deze beslissing te schorsen.

Bovendien merkt de Raad op dat overeenkomstig artikel 39/70 van de voormelde wet van 15 december 1980, het indienen van een beroep tegen de bestreden beslissing de uitvoering ervan opschort.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 2 november 2010 een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 en van de artikelen 2 en 3 EVRM.

Hij laat gelden dat hij bij zijn verhoor op het Commissariaat-generaal duidelijk te kennen heeft gegeven dat hij benaderd werd met het oog op het plegen van een zelfmoordaanslag; *"duidelijker dan hij persoonlijk geviseerd wordt, kan toch moeilijker"*. Hij verklaart dat terroristische zelfmoordaanslagen aldaar *"schering en inslag"* zijn.

Hij wijst erop dat hij een aantal gegevens correct kon benoemen en dat hij de betekenis van intifada kende en de munteenheden in de Gazastrook kon opgeven.

Hij duidt het de commissaris-generaal ten kwade dat hem "aardrijkskundige vragen" werden gesteld, wat volgens hem naast de kwestie is gezien hij toch niet alles "aardrijkskundig" kan benoemen. Hij vindt dat *"de les Aardrijkskunde naast de kwestie is"*.

Hij voert ook aan dat *"Verzoeker heeft zijn asielaanvraag gedetailleerd en geloofwaardig uit de doeken gedaan. Enkel de vraag over de Middellandse Zee heeft hij foutief, aangezien hij de vraag niet goed begrepen had. Waarom de beslissing hier geen melding van maakt, is dan ook een raadsel voor verzoeker"* (zie het verzoekschrift, p. 3).

Verzoeker stelt ook: *"Bovendien volstaat een stijlclausule zoals geformuleerd door het CGVS : "Er dient te worden opgemerkt dat u een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade niet aannemelijk maakt" hoegenaamd niet"*. Hij voert ook nog aan dat de commissaris-generaal faalt een afdoende motivering te leveren.

Verder stelt verzoeker dat *"door de bestreden beslissing zal verzoeker worden teruggestuurd naar Palestina alwaar hij voor zijn leven en/of foltering dient te vrezen"* en dat de *"FOD Buitenlandse Zaken de veiligheidssituatie in Palestina "recent" nog heeft beschreven als kritiek gelet op de voortdurende dreiging voor aanslagen en moorden tussen Palestijnen en Israeli's enerzijds en tussen aanhangers van Fatah en Hamas (intern Palestijns conflict) anderzijds"* (zie het verzoekschrift, p. 3).

Hij voegt er nog aan toe: *"Dit is de macro onveiligheidssituatie. Micro persoonlijk is heel concreet en persoonlijk het duidelijk dat hij gevraagd werd een terroristische aanslag te plegen. Indien hij zou weigeren, zou hij zelf gedood worden. Veel duidelijk kan een vrees conform art. 3 EVRM toch niet zijn?"* (sic)" (zie het verzoekschrift, p. 4).

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te schorsen, minstens te vernietigen.

3.2. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de voormelde wet van 15 december 1980 bedoelde beslissingen, over volheid van bevoegdheid. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Aangaande de aangevoerde schending van artikel 2 en 3 EVRM, wijst de Raad erop dat deze artikelen inhoudelijk overeenstemmen met artikel 48/4, §2, a en b van de voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De Raad verwijst naar zijn argumentatie sub 3.6.

3.4. Voorts benadrukt de Raad dat de inroeping van de schending van de motiveringsplicht door verzoeker uiteen valt in twee delen.

Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

Uit het verzoekschrift blijkt eveneens dat verzoeker de motivering van de bestreden beslissing betwist en aldus de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat het middel vanuit dit oogpunt moet worden onderzocht.

3.5. De Raad is van oordeel dat de bewering van verzoeker dat de commissaris-generaal zijn beslissing niet afdoende gemotiveerd heeft en zich beperkt heeft tot een stijlclausule, gelet op wat sub 1.2. uiteengezet is, onjuist is.

De commissaris-generaal heeft omstandig uiteengezet waarom van verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd werd en heeft, volgens de Raad terecht uit het in de bestreden beslissing aangetoonde gebrek aan kennis afgeleid dat verzoeker niet het bewijs leverde dat hij uit de Gazastrook afkomstig was.

Naast het feit dat verzoeker een aantal gegevens correct wist te benoemen, zoals de bestreden beslissing ook aangeeft, blijkt dat verzoeker volledig voorbijgaat aan de vaststelling dat verder in de beslissing (bijna 2 pagina's lang) tal van onwetendheden in zijn hoofde worden opgesomd.

Verzoeker was niet in staat om een aantal gebeurtenissen en wezenlijke begrippen te verduidelijken die onlosmakelijk verbonden zijn met de Palestijnse origine en waarvan verwacht kan worden dat iemand die voorhoudt geboren en getogen te zijn in de Gazastrook, deze kan verklaren.

Zo kon hij de naam niet weergeven van de grote Fatah verantwoordelijke die Mahmoud Abbas voorafging, hoewel het één van de meest legendarische Palestijnse leiders blijkt te zijn. Verzoeker kon niet juist weergeven waarvoor het letterwoord 'UNRWA' staat en legde omtrent deze organisatie bijzonder vage verklaringen af. Verzoeker was niet bekend met het woord 'kolonie' en andere termen zoals 'muqata' en kon geen vluchtelingenkampen in de Gazastrook opnoemen. Hij was niet in staat scholen in zijn wijk weer te geven, noch was hij op de hoogte van een raketaanval in januari 2009 op een school in zijn beweerde woonplaats.

Verzoeker wijst er in zijn verzoekschrift wel op dat hij de munteenheid in de Gazastrook kende, doch gaat voorbij aan de vaststelling in de bestreden beslissing dat hij niet juist op de hoogte was van de in de Gazastrook in omloop zijnde bankbiljetten of muntstukken. Ook wist hij dan wel de betekenis van intifada, maar kon niet duiden hoeveel keer een intifada heeft plaatsgevonden en kon deze niet chronologisch situeren.

Verzoekers uitleg voor zijn onwetendheid dat de Gazastrook grenst aan de Middellandse zee, met name dat hij de vraag verkeerd begrepen heeft, blijkt niet uit het administratief dossier. Op de vraag (zie verhoorverslag van 30 mei 2010, p. 10) *"Is er een zee aan de Gazastrook"* heeft verzoeker duidelijk geantwoord *"Nee"*. De ambtenaar voor het Commissariaat-generaal herhaalde hierop de vraag *"Geen zee?"* waarop verzoeker nogmaals *"Nee"* antwoordde. Verzoeker heeft op dit moment geen problemen of onduidelijkheden gemeld met betrekking tot de vraag of de tolk. De Raad neemt de bewering dat hij de vraag verkeerd begrepen heeft dan ook niet aan.

Voor het overige onderneemt verzoeker in zijn verzoekschrift geen concrete pogingen om de vaststellingen in de bestreden beslissing te weerleggen. Hij toont geenszins aan dat de door hem gegeven antwoorden correct zouden zijn en blijft in gebreke zijn onwetendheid te verrechtvaardigen. Verzoeker beperkt er zich voornamelijk toe te stellen dat de commissaris-generaal steeds verder "aardrijkskundige vragen" heeft gesteld, terwijl hij niet alles "aardrijkskundig" kan benoemen.

Verweerder merkt hieromtrent terecht op dat de vraagstelling van de commissaris-generaal niet enkel en alleen gepeild heeft naar verzoekers geografische kennis maar dat eveneens andere thema's zoals de problematiek van de kolonies en vluchtelingenkampen in de Gazastrook of de aanwezigheid van UNRWA en elementen uit het alledaagse leven, zoals het in omloop zijnde geld in de Gazastrook, in de vraagstelling door de commissaris-generaal aan bod kwam.

De onwetendheid van verzoeker beperkt zich niet alleen tot "aardrijkskundige elementen", maar reikt veel verder.

In acht genomen wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal op basis van de gebrekkige kennis van verzoeker, uiteengezet in de bestreden beslissing, die blijkt uit het administratief dossier, terecht besloot dat *"Gezien bovenstaande observaties kan er totaal geen geloof worden gehecht aan uw bewering van Palestijnse origine te zijn noch geboren en getogen te zijn in de Gazastrook. Bijgevolg kan er ook geen geloof worden gehecht aan de door u beweerde vluchtmotieven die zich hier zouden hebben afgespeeld en hebt u het voor het CGVS onmogelijk gemaakt zich een correct beeld te vormen van uw identiteit, uw afkomst en nationaliteit."*

Een ongeloofwaardig relaas dient niet getoetst te worden aan de vluchtelingendefinitie zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

De Raad is van oordeel dat er geen wezenlijke elementen ontbreken die hem zouden verhinderen over het beroep te kunnen oordelen. Er is derhalve geen reden om, zoals in het verzoekschrift gevraagd, de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak voor verder onderzoek terug te zenden naar de commissaris-generaal.

3.6. De Raad stelt vast dat verzoeker zich voor zijn vraag tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus beroept op de feiten die hij heeft aangehaald in het kader van zijn asielrelaas.

Aangezien dit relaas geen geloofwaardigheid verdient, kan het evenmin de basis vormen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de voormelde wet van 15 december 1980.

Verzoeker brengt geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepaling; een verwijzing naar de algemene situatie -in Palestina- (zie het verzoekschrift, p. 4) is in casu niet dienstig daar verzoekers afkomst niet vaststaat.

Gezien verzoeker zijn voorgehouden Palestijnse origine en zijn afkomst uit de Gazastrook niet aannemelijk maakt, kan de subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, c van de voormelde wet evenmin worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien november tweeduizend en tien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. BONTE